

MLADIČKÁ BÁSNÍŘKA

1. Mla-dič-ká bá - sníř-ka s ko-rál-ky nad kot-ní-ky
bou-cha-la na dvíř - ka pa - lá-ce po - e - ti - ky

s ně-kým_ se vy-spa-la ně-ko-mu ne-da-la láska ja-ko hobby

pak o tom na - psa-la blues_ na čty-ři do-by

2. Své srdce skloňovala
podle vzoru Ferlinghetti
ve vzduchu nechávala

viset vždy jen půlku věty
plná tragiky plná mystiky plná splínu
pak jí to otiskli v jednom magazínu

(... - zí-nu) hm hm hm ...

3. Bývala viděna v malém baru u rozhlasu
od sebe kolena a cizí ruku kolem pasu
trochu se napila trochu se opila
na účet redaktora
za týden nato byla hvězdou Mikrofóra
ó ó ó ...

5. Ve třetím měsíci
dostala chuť na jahody
ale básníci tatíci
nepomýšlej na rozvody
cítila u srdce jak po ní přešla
železná bota
tak o tom napsala sonet
a ten byl ze života
hm hm hm ...

4. Pod paží nosila rozepsané rukopisy
ráno se budila vedle záchodové mísy
múzou políbená životem potřísněná
plná zázraků
a pak ji vyhodili z gymplu
a hned na to i z baráku
ó ó ó ...

6. Jó mladé básnířky
vy mladé básnířky
jó mladé básnířky
mladé básnířky básnířky

CUKRÁŘSKÁ BOSSANOVA

CD Koncert

C7maj **C#dim** **Dm7** **G7**

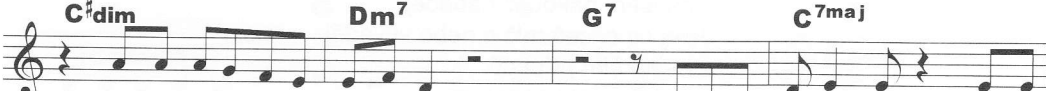
1. Můj pří-tel sní-dá sedm kremro-lí a když je

C7maj **C#dim** **Dm7** **G7** **C7maj**

spořá - dá__ dá si re-pe-te cu-kr-lát - ko on totiž ří-ká

C#dim **Dm7** **G7** **C7maj**

Dob-ré li-di zu-by ne-bo-lí a je to pa-rá - da cho-dit

C#dim **Dm G7** **C7maj** **C#dim** **Dm7**

po světě a mít mít v ústech sladko ko-ko-ko ...

G7 **C7maj** **C#dim** **Dm7** **G7**

... ko *Ref. Slá - va* cu-kr a ká-va a půl lit-ru bechov-ky

C7maj **C#dim** **Dm7** **G7**

hu-rá hu-rá hu-rá__ půjč mi bů-ra ú - tra-ta dnes dě-lá čty-ři stovky všechny

C7maj **C#dim** **Dm7**

cuk-rář - ky z ce-lé re-pub-li - ky na ně-ho dě-la - jí sla-douňké

G⁷ Em⁷ A⁷ Dm⁷

cu-kr-bli-ky a on jim za od-mě-nu zpí - vá - zas a znovu tu - hletu

G⁷ C⁷maj C[#]dim Dm⁷ G⁷

cu-krášskou bos-sa - no - vu

2. Můj přítel
 pije šťávu z bezinek
 říká že nad ni není
 že je glukózní famózní monstrózní
 ať si taky dám
 koukej jak mu roste
 oblast budoucích maminek
 a já mám podezření
 že se zakulatí jako míč
 a až ho někdo kopne
 odkutálí se mi pryč
 a já zůstanu sám
 úplně sám

Ref. Sláva cukr a káva ...

3. Můj přítel
 už na špičky si nevidí
 postava fortelná
 se mu zvětšuje
 výměra tři ary
 on ale tvrdí
 že glycidy jsou pro lidi
 je prý v něm kotelna
 ta cukry spaluje
 někdo se zkáruje
 někdo se zfetuje
 a on jí Bonpari

Ref. Sláva cukr a káva ...
 ... [: cukrářskou bossanovu :]

C⁷maj

C[#]dim

Svědčil jsem na několika svatbách, Plíhalovic byla první. Tuto píseň dostali Karel a Ivana jako hlavní svatební dar. Pak jsem jim ještě přidal několik důležitých věcí – jako sadu nožů do výbavy atd. To bylo za časů, kdy byly naše váhové parametry obrácené. Karel vedl, teď ovšem vedu já. Tak se střídáme už léta a nejen ve váze, ale i v čase a prostoru.

DOKUD SE ZPÍVÁ

(též Dokud se zpívá, ještě se neumřelo)

CD Darmoděj a další, Osmá barva duhy, Koncert

C Em Dm⁷ F C Em Dm⁷ G⁷

1. Z Tě-ší-na vy-jíž-dí vla-ky co čtvrt-ho-di - nu

C Em Dm⁷ F C Em Dm⁷ G

včera jsem ne-spal a a-ni dnes ne-spo-či - nu

F G C Am G

sva - tý Me - dard můj pa - tron ťu - ká si na če - lo

F G F G C Em Dm⁷ G⁷

do-kud se zpí-vá ješ-tě se ne-um-ře - lo

2.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky
ze školy dobře vím co by se dělat mělo
ale dokud se zpívá ještě se neumřelo

3.

Do alba jízdenek lepím si další jednu
vyjel jsem před chvílí konec je v nedohlednu
za oknem míhá se život jak leporelo
dokud se zpívá ještě se neumřelo

4.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze
houpe to houpe to na housenkové dráze
i kdyby supi se slítali na mé tělo
tak dokud se zpívá ještě se neumřelo

5.

Z Těšína vyjždí vlaky až na kraj světa
zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi jste tam?“
a z veliké dálky do uší mi zaznělo
že [: dokud se zpívá ještě se neumřelo :]

Kdysi jsem napsal pro paní Rottrovou text Lásko voníš deštěm a dlouho se trápil tím, že jsem asi vykradl Preverta a jeho „...bez ustání přšlo na Brest toho dne“. Byl jsem uklidněn, že je to nesmysl a nejen, že to nepoznali posluchači, ale nepoznal by to ani pan Prevert. U této písně chci poděkovat Vláďovi Mertovi a jeho „Chytit vítr“. Vůbec bych mohl u svých výtvorů děkovat mnohým. Je jich taková řada, že je raději ani nezačnu vyjmenovávat. Musel bych začít F. L. Čelakovským. A cesta k dnešku je dlouhá.

JDOU PO MNĚ JDOU

CD Koncert

1. Bý - val jsem chu - dý jak kos - tel - ní myš na pů - dě
 pů - dy jsem mí - val svou skrýš pak jed - nou v lé - tě
 řek jsem si: „Bať! Svět fac - ku - je tě a tak mu to - vrat!“

Když mi dát nechceš já vezmu si sám
 zámek jde lehce a adresu znám

[: zlato jako zlato dolar či frank
 tak jsem šel na to do National bank :]

Ref. Jdou po mně jdou jdou jdou na kaž - dém ro - hu ma - jí fot - ku
 mou kdy - by mě chyt - li jó byl by ring tma ja - ko
 v pyt - li je v ce - lách Sing - Sing já je já

2. Ve státě Iowa byl od poldů klid
 chudinká vdova mi nabídla byt
 [: byla to kráska já měl peníze
 tak začla láska jak z televize :]

Však půl roku na to řekla mi dost
 tobě došlo zlato mě trpělivost
 [: sbal svých pár švestek a běž si kam chceš
 tak jsem na cestě a chudý jak veš :]

Ref. Jdou po mě jdou ...

3. Ted' ve státě Utah žiju spokojen
 pípu jsem utáh a straním se žen
 [: kladou mi pasti a do pastí špek
 já na ně mastím jen ať mají vztek :]

Ref. Jdou po mě jdou jdou jdou
 na nočních stolcích mají fotku mou
 kdyby mě klofly jó byl by ring
 žít pod pantoflí
 je hůř než v Sing Sing já je já

KAŽDÝ SI NESE SVÉ BŘÍMĚ

CD *Moje smutné srdce*

1. Každý si ne-se své břímě let - ní - mi ces - ta - mi k zi -
mě kaž - dý si ne - se to své — jak tak ži - vo - tem
jde kaž - dý po ně - čem tou - ží
kaž - dý se pro ně - co sou - ží — a ni - kdo ne - ví
co mu zít - řek zje - ví Ref. Už ot - ví - rá vrát - ný brá - ny
už pofou - kal ví - tr rá - ny po dlou - hé no - ci bí - ží se
rá - no Už jsou ko - me - ty za půl - kou le - tu

A^{add9} **D/A** **A^{add9}**
D/A **A^{add9}** **D/A**
A^{add9} **D/A** **A^{add9}** **D/A**
A^{add9} **D/A** **A^{add9}**
D/A **A^{add9}** **D/A** **A^{add9}** **D/A**
A^{add9} **D/A** **A^{add9}** **D/A**
A^{add9} **D/A** **A^{add9}** **D**

KOMETA

CD Darmoděj a další, Osmá barva duhy, Koncert

Am

1. Spat-řil jsem ko-me-tu ob-lo-hou le-tě-la chtěl jsem jí za-zpí-vat
pe-níz-ky u-kryl jsem do hlí-ny pod du-bem až přiš-tě při-le-tí

Dm **G⁷**

o-na mi zmi-ze-la zmi-ze-la ja-ko laň u-le-sa v re-míz-ku
my už tu ne-bu-dem my už tu ne-bu-dem ach pý-cho mar-ni-vá

C **E⁷** **Am**

v o-čích mi zby-lo jen pár žlu-tých pe-níz-ků Ref. o vo-dě
spat-řil jsem ko-me-tu chtěl jsem jí za-zpí-vat

Dm **G⁷**

o trá-vě o le-se o smr-ti se kte-rou smí-řit

C **E⁷** **Am** **Dm**

ne-jde se o lás-ce o zra-dě o svě-tě

E⁷ **Am**

a o všech li-dech co kdy ži-li na té-hle pla-ne-tě

2. Na hvězdném nádraží cinkají vagony
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství která teď neseme na bedrech
velká a odvěká tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje

Na na na ...

3. Spatřil jsem kometu byla jak reliéf
zpod rukou umělce který už nežije
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji osahat
marnost mě vysvlékla celého do naha
jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem nahoru
až příště přiletí ach pýcho marnivá
my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá

Ref. O vodě o trávě ...

... bude to písnička o nás a kometě

MUZEUM

CD Miky mauzoleum, Koncert

1. Ve Slezském mu - ze - u v od - dě - le - ní tře - ti - hor je bí - lý kro - ko - dýl a

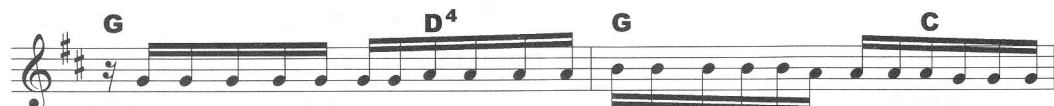
med - věd a liš - ka a ka - men - ní tri - lo - bi - ti

cho - dí se tam jen tak co no - ha no - hu mi - ne a - bys vi - děl jak ten ži - vot ply - ne

ja - ké je to vše - chno po - mí - ji - vé ži - vo - by - tí

pak vy - jdeš do par - ku a ce - lou noc se tou - láš noč - ní O - pa - vou a o - pá - jíš se

před - sta - vou ja - ké to bu - de v rá - ji

Ref. V pět tři - cet pět jed - nou z pra - vi - delných li - nek se - dm za - stá - vek do Ka - te - ři - nek

u - kon - če - te ná - stup dve - ře se za - ví - ra - jí —

2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat
složíš-li svoje maturity a vychováš pár dětí
a vyděláš dost peněz
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně
a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla
po řece Nil a volat Tutanchamon vivat vivat
po egyptském kraji

Ref. V pět třicet pět ...

3. Pionýrský šátek vážeš si kolem krku
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu
a utopence k tomu
na politém stole na ubruse
píšeš svou rýmovanou Odysseu
nežli přijde někdo abys šel už domů
není žádné doma jako není žádné venku
není žádné venku to jsou jenom slova
která obrátit se dle libosti dají

Ref. V pět třicet pět ...

4. Možná si k tobě někdo přisedne
a možná to bude zrovna muž
který osobně znal Egyptřana Sinuheta
dřevěnou nohou bude vyřukávat do podlahy
rytmus metronomu který tady klepe
od počátku světa
nebyli jsme nebudem a nebyli jsme nebudem
a co budem až nebudem
jen navezená mrva v boží stáji

Ref. V pět třicet pět ...

5. Žena doma pláče a děti doma pláčí
pes potřebuje venčit
a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr
a pak nůžkama odstřiháváš
pondělí úterý středu čtvrty pátky soboty
v neděli zajdeš do Slezského muzea
podívat se na tu vitrínu
kterou tam pro tebe už mají

Ref. V pět třicet pět ...

Možná, že ještě důležitější místo než to, v němž jsme se narodili, je místo, ve kterém poprvé otevřeme oči tak, že spatříme svět. Pro mne je tím městem Opava, kde jsem bydlel s rodiči od svých dvou do šesti let. Rozmazané obrazy prvních opavských let mám zasuty tak hluboko v podvědomí, že tam můj rozum nedosáhne. O čem všem je Muzeum, proto nedokážu vysvětlit ani já sám sobě. Do Opavy se ovšem vrátím nesmírně rád. To musím podotknout.

NIC MOC

CD Babylon

v 1. sloce rubato **C7maj** **C6**

1. Napsal jsem si pí-seň je to pí-seň ta-to
Napsal jsem ji jen tak z ra-dos-ti a štěs-tí

Dm7 **G7**

me-lo-di-e nic moc a-ni slo-va žád-né zla-to
že už za-se mo-hu nikdo

2. **G7** (a tempo) **C7maj** **Am** **Dm7**

ne-hro-zí mi pět-tí Píšu co chci co se mi chce co mé srdce žá-dá

G **C7maj** **Am** **Dm**

a pan kri-tik hu-deb-ní zna-lec z to-ho strá-dá

G **C** **Am** **Dm7**

já ho chá-pu já mu ro-zu-mím já ji-nak pís-ně sklá-dat

G7 **C7maj** **Am**

ne-u-mím mož-ná že u-mím a-le ne-chci mož-ná jsem

Dm7 **G** **C7maj**

pro-pa-dl v pos-led-ní lek-ci pro-pa-dl po-zlát-ku pe-něz a

Am **Dm⁷** **G** **C⁷maj**

 slá-vy jenže co s tím když mě to tak ba-ví mi-lý pa-ne promiň-te že

Am **Dm⁷** **G** **C⁷maj**

 hra-ju já se ka-ju pro-miň-te vši-chni do-má-cí i

Am **Dm⁷** **G** **C⁷maj**

 ci-zí já už mi-zím zvol-na mi - zím—

2. Napsal jsem si píseň
 sloku refrén sloku
 tak nějak to dělám
 už třicet pět roků
 celé dlouhé roky
 v levné masce barda
 hraju si a zpívám
 a bavím se jak malý Jarda

Hraju co chci co se mi chce
 co mé srdce žádá
 a pan kritik hudební znalec
 z toho strádá
 pro něj jsem šejdíř pro něj jsem kujon
 pro něj jsem prošlý slepičí bujon
 pro něj jsem bluma spadlá z višně
 děvkař a frajer tvářící se pyšně
 zhouba národa špatný vzor
 krycí jméno Never More
 promiňte všichni že ještě hraju
 já se kaju
 promiňte všichni domácí i cizí
 já už mizím
 pomalu mizím

PŘÍTEL

CD Darmoděj a další, Osmá barva duhy, Koncert

1. Jest - li pak vzpo - mí - náš si ješ - tě na ten čas táh - lo nám
hlou - pý a - le krás - ný byl náš svět zdál se nám

na dva - cet a slun - ko by - lo v nás vrab - ci nám jed - li z ru - ky
o - poj - ný jak dvac - ka ci - ga - ret a všech - na taj - ná přá - ní

1. ži - vot šel bez zá - ru - ky a - le ta - ky bez pří - kras mož - ná že
pl - ni - la se na poč - cá - ní

a ne - bo rov - nou — hned Ref. Kam jsme se po - dě - li kam —

j sme se to po - dě - li kde je ti ko - nec můj — je - di - ný pří - te - li

zmizels mi nevím kam sám sám sám jsem ta - dy sám

2. Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc
jich bylo pět a tys mi přišel na pomoc
jó tehdy nebýt tebe tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc
dneska už nevím to jestli bys přišel zas
jak tě tak slyším máš už trochu vyšší hlas
a vlasy vlasy kratší jó bývali jsme mladší
no a co vem to d'as

Ref. Kam jsme se poděli ...

3. Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok
tvůj děda říkal ono se to uklidní
měl pravdu přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda vzala nám co jí kdo dal
a tobě i to poslední

Ref. Kam jsme se poděli ...

4. Jestlipak vzpomínáš si na to jakýs byl
jenom mi netvrď že tě život naučil
člověk to není páčka kterou si kdo chce mačká
to už jsem dávno pochopil
a taky vím že srdce rukou nechytím
jak jsem se změnil já tak změnil ses i ty
a proto líto je mi že už nám nad písněmi
společné slunko nesvítí

Ref. Kam jsme se poděli ...

*Nechci si hrát na tajemného mistra X, ale co vám bude platné, když budete vědět, o kom zpívám?
Dopovězenost všech věcí ubírá světu na kráse.*

SILUETA

CD *Moje smutné srdce*

The musical score is written on a grand staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The time signature is common time (C). The melody consists of eighth and quarter notes, with several triplet markings. Chord symbols are placed above the staff at various points. The lyrics are written below the staff.

Em **Hm** **Am**

1. Z mé - ho po - ko - je je vi - dět na váš dům va - še

F7maj_{5b} **H⁴** **H**

ok - na za zá - clo - nou ce - lý ve - čer v svět - le to - nou je to

Em **Cdim** **Am** **C7maj**

těž - ké ne - pod - lehnout vlastním snům když se mihne na ro - letách va - še

H⁴ **H** **Em** **Cdim** **Am** **C7maj** **H⁴** **G**

čer - ná si - lu - e - ta

2. Zatímco váš muž zaparkoval
já jdu spát
převracím se z boku na bok
je mi úzko je mi slabo
vy to nevidíte
ale já vás mám rád
vy jste moje rána střelná
moje nedosažitelná ...

♩ Am C^{7maj} H⁴ H

... vy jste mo-je rá - na střel-ná moje ne-do-sa - ži-tel - ná

Em Hm Am F^{7maj}_{5b} H⁴ H Em Cdim

lás - ka

Am C^{7maj} H⁴ H Em

C^{7maj} Cdim F^{7maj}_{5b} H⁴

Opravdu jsem seděl s kytarou u okna, opravdu jsem se díval do protějšího, opravdu přijelo auto, namouduši, vše bylo tak, jak píšu - no a co?

STARÝ MUŽ

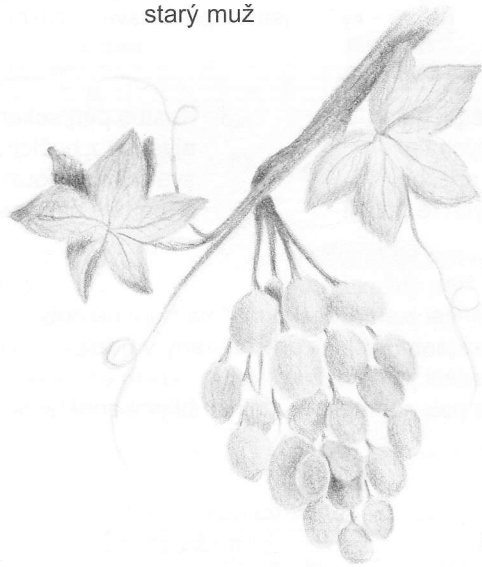
CD Divné století

1. Až bu-du starým mu-žem bu-du sta-ré kni-hy číst— a mla-dé
ví-no li-so-vat až bu-du sta-rým mu-žem bu-du si ko-neč - ně
jist tím ko-ho chci mi-lo-vat kou-pím si per-ga-men a
štětec a tuš a ja-ko čín-ský mu-drc sed-nu na břeh ře-ky a bu-du
sta-rý muž sta-rý muž

G **G/H** **Em**
C **D** **G** **G/H**
Em **C** **D** **G**
G/H **Em** **D**
G **G/H** **Em** **C** **D** **G** **G/H** **Em** **C** **D**

2. Až budu starým mužem
pořídím si starý byt
a jedno staré rádio
až budu starým mužem
budu svoje místo mít
u okna kavárny Avion
koupím si pergamen
a štětec a tuš
a budu pozorovat lidi
kam jdou asi
a budu starý muž
a budu starý muž

3. Až budu starým mužem
 budu černý oblek mít
 a šedou vázanku
 až budu starým mužem
 budu místo vody pít
 lahodné víno ze džbánku
 koupím si pergamen
 a štětec a tuš
 a budu mlčet jako mlčí
 ti co vědí už
 a budu starý muž
 starý muž

D⁴

Většina písní z alba *Divné století* vznikla v Českém Těšíně v jednom z nejstarších těšínských domů. Ty prastaré silné cihlové zdi ve mně svým tichem a bytelností zřejmě evokovaly pocit nepomíjivosti našich osudů. Vše se opakuje a vrací...

TĚŠÍNSKÁ

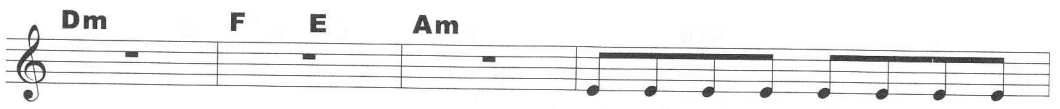
CD Divné století

Am Dm F E Am

1. Kdybych se na-ro-dil před sto le - ty v tom-hle měs - tě

Dm F E Am

u La - ri - schů na za - hra - dě

Dm F E Am Dm F E Am

tr - hal bych kvě - ty své ne - věs - tě

C Dm F

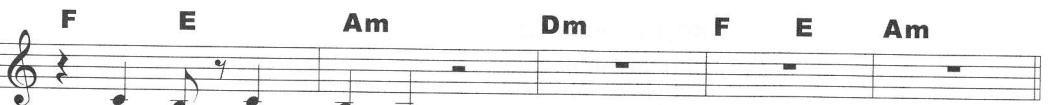
Mo - je ne - věs - ta by by - la dce - ra šev - co - va z do - mu Ka - miňských

C Dm

od - ně - kud ze Lvo - va ko - chať bym já i pie - šíť

F E Am Dm F E Am

chy - ba lat dwie ście

2. Bydleli bychom na Sachsenbergu
v domě u žida Kohna
nejhezčí ze všech těšínských šperků
byla by ona
mluvila by polsky a trochu česky
pár slov německy a smála by se hezky
jednou za sto let zázrak se koná
zázrak se koná

3. Kdybych se narodil před sto lety
 byl bych vazačem knih
 u Prochasků dělal bych od pěti do pěti
 a sedm zlatek za to bral bych
 měl bych krásnou ženu a tři děti
 zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti
 celý dlouhý živou před sebou
 celé krásné dvacáté století

4. Kdybych se narodil před sto lety
 v jináčí době
 u Larischů na zahradě trhal bych květy
 má lásko tobě
 tramvaj by jezdila přes řeku nahoru
 slunce by zvedalo hraniční závoru
 a z oken voněl by
 sváteční oběd

5. Večer by zněla od Moyzese
 melodie dávnověká
 bylo by léto tisíc devět set
 za domem by tekla řeka
 vidím to jako dnes – šťastného sebe
 ženu a děti a těšínské nebe
 ještě že člověk nikdy neví
 co ho čeká

Na na na ...

Jsem velmi rád, že jsem řízením osudu a své ženy žil více než 25 let v Českém Těšíně. Co dodat víc.

V JEDNYM DUMKU NA ZARUBKU

(ostravská zlidovělá)

CD *Moje smutné srdce*

1. V jednom dum - ku na Za - rub - ku měl raz chlo - pek švarnu rob - ku

a ta rob - ka te - ho chlo - pa ra - da ni - mja - la

Bo ten je - ji chlopek dob-ro-tis-ko byl on tej svo-ji rob-ce všycko po-ro-bil

če - pa - ni ji po - myl bravkum da - val žrať děc - ka mu - šel ko - li - bať

2. Robil všecko choval děcko
taky to byl dobrotisko
ale robka teho chlopka
rada nimjala

Čtvero novych šatu čtvero střevíce
do kostela nešla enem k muzice
same šminkovani sama parada
chlopka nimjala rada

3. A chlopisku dobrotisku
síze kanum po fusisku
jak to vidi jak to slyši
jaka robka je

tož dožralo to chlopka že tak hlupy byl
do hospody zašel vyplatu přepil
a jak přišel domu řval jak hrom by bil
a tu svoju robku zbil

4. A včil ma robka rada chlopka
jak on piska ona hopka
Hanysku sem Hanysku tam
ja tě rada mam
věřte mi ľudkově že to tak ma byť
raz za čas tře robce kožuch vyprašit'
a pak je hodna tak jako ovečka
a ma rada chlopečka

VLAŠTOVKO LETĚ

CD Mikymauzoleum, Koncert

C **Am** **F7maj** **G**

1. Vlaš-tov-ko let přes Čínskou zed' přes pí-sek pou-ště Go - bi

C **Am** **F** **G**

ob-lét - ni zem při-leť až sem jen ať se cí - sař zlo - bí

Em⁷ **Am** **F7maj** **G**

dnes v no-ci zdál se mi sen že ti zr-ní na-sypal Ludwig van Beetho-ven

C **Am** **F** **G⁷** **C**

vlaš - tov-ko let nás — chu-dé ved'

2. Zeptej se ryb kde je jim líp
zeptej se plameňáků
kdo závidí nic nevidí
z té krásy zpod oblaků
až spatříš nad sebou stín
věz že ti mává sám
pan Jurij Gagarin
vlaštovko let' nás chudé ved'

3. Vlaštovko let' rychle a teď
nesu tři zlaté groše
první je můj druhý je tvůj
třetí pro světloňoše
až budeš unavená
pírka ti pofouká
Máří Magdaléna
vlaštovko let' nás chudé ved'

Em⁷

F7maj

Kdybyste byli v mé kůži, zvolili byste „nás nužné“ nebo „nás chudé“ nebo „nás malé“? Já se dlouho nemohl rozhodnout. Tvorba není vlastně nic jiného než volba.

ZATANČI

CD Divné století

1. Za-tan - či má mi-lá za-tan-či pro mé o-či za-tan - či a ve-tkni
nůž do mých zad ať tvůj šat má mi-lá ať tvůj šat na zemi skon-čí
ať tvůj šat má mi-lá rá-zem je sňat Ref. Za-tan - či ja - ko se
o - ko - lo oh - ně tan - čí za-tan - či ja - ko na vo - dě loď
zatan - či ja - ko to slunce me - zi po - me - ran - čí zatan - či a pak ke mně pojd'

2. Polož dlaň má milá polož dlaň
nestoudně na moji hruď
obejmi má milá obejmi moje bedra
obejmi je pevně a můj buď

Ref. Zatanči ...

3. Nový den než začne má milá nežli začne
nový den než začne nasyť můj hlad
zatanči má milá pro moje oči lačné
zatanči a já budu ti hrát

Ref. Zatanči ... (2x)

Sám jsem byl udiven, jak neuchopitelná je chemie písně. Kdybych to nevyzkoušel, nevěřil bych, že píseň unese obraz „vetkni nůž do mých zad“ bez toho, že by vyvolávala úsměšky v sále. A že se tak krkolomný jazykolam vůbec v tom tempu dá zpívat.

ZATÍMCO SE KOUPEŠ

CD Koncert, EP Cesty

1. Za-tím - co se kou-peš u - mý-váš si

zá-da na nej-vět-ší lou-pež ve mně se střá-dá

tak ja-ko se dá-váš vo-dě vez-mu si tě já já zlo-děj

2. Už v tom vážně plavu
za stěnou z umakartu
piju druhou kávu
a kouřím třetí spartu
a za velmi tenkou stěnou
slyším jak se mydlíš pěnou

Ref. Nechej vo-du vodou jen ať si klidně te-če chá-pej že

tou - ha je tou - ha a čas se po-ma-lu vle-če ci - ga - re - ta

hasne ká - va styd-ne krev se pě-ní hm — by-lo by to

krásné kdy-by srd-ce by-lo klid-né a-le o-no ne-ní hm___

3. Zatímco se koupeš
 umýváš si záda
 svět se se mnou houpe
 všechno mi z rukou padá
 a až budeš stát na prahu
 všechny peníze dal bych za odvahu

Ref. Nechej vodu vodou ...

... ne-by-lo a ne-ní hm___ za-tím-co se kou-peš

Fdim

Gdim

Muzikologové si jistě budou rvát vlasy nad mým tvrzením, ale já si myslím, že k atmosféře písně zásadním způsobem přispělo použití akordu Gdim. Tyto zmenšené akordy nejsou mou doménou, o to více mne jejich zvuk inspiruje k nevídaným výkonům.